

Даниял кітабы — жиырма екінші бөлім

Пайғамбарлық пікірталасты ашып көрсету: Кейінгі жаңбыр мен ақырғы дағдарыстың әдіснамасы

Jeff Pippenger

2023-12-17

Құдай мақұлдаған әдіснама Ишая кітабының жиырма сегізінші және жиырма тоғызыншы тарауларында нақты айқындалады; онда бұл әдіснама «қатар үстіне қатар» ретінде бейнеленген. 2001 жылғы 11 қыркүйекте Аян кітабының он сегізінші тарауындағы құдіретті періште төмен түсті, әрі осылайша ол 1840 жылғы 11 тамызда жасаған төмен түсуін қайталады. Екі жағдайда да, оның төмен түсуінен кейін Бабылдың құлағаны жария етілді, әрі оның қауымдастығында әлі де болып отырғандардың сыртқа шығуы үшін үндеу жасалды және жуырда тағы да жасалмақ. Екі жағдайда да, алдын ала айтылғанды орындаған оқиғаның дүниежүзілік ықпалы болды, өйткені 1840 жылы бірінші періштенің хабары «әлемдегі әрбір миссия стансасына» жеткізілгені сияқты, 2001 жылғы 11 қыркүйек оқиғасы да бүкіл әлемге әсер етіп, бүкіл әлем оны түсінді. 1840 жылғы 11 тамызда орындалған пайғамбарлық екінші қасіреттің Исламына тежем салынатынын білдірген пайғамбарлық еді, ал 2001 жылғы 11 қыркүйектен кейін бірден үшінші қасіреттің Исламына да тежем салынды.

1840 жылғы 11 тамыз 1798 жылы ақырзаман уақытында мөрі ашылған хабардың күш-қуатқа ие болуын білдіреді, ал 2001 жылғы 11 қыркүйек 1989 жылы ақырзаман уақытында мөрі ашылған хабардың күш-қуатқа ие болуын білдіреді. Бірінші періштенің қозғалысының негізгі ережесі 1840 жылғы 11 тамызда расталды, және ол ереже — бір күн бір жыл қағидасы еді. Үшінші періштенің қозғалысының негізгі ережесі 2001 жылғы 11 қыркүйекте расталды. Ол ереже мынау: ақиқат “жол үстіне жол” келтіру арқылы орнықтырылады, осылайша ақырдың бастау арқылы бейнеленетіні және тарихтың қайталанатыны көрсетіледі. 2001 жылғы 11 қыркүйектегі пайғамбарлық оқиға тек Уайт қарындастың тікелей сөздерімен ғана емес, одан да маңыздырақ түрде, оқиғалардың Миллерит тарихындағы дәл сол межелік белгіні мүлтіксіз қайталағанымен де орнықтырылады. 1840 жылғы 11 тамыз оқиғасында танылған нәрсе пайғамбарлықтың орындалуының өзі емес, соншалықты емес, қайта Миллер мен оның серіктері қабылдаған әдіснаманың беріктігі еді.

«Оқиға бұл алдын ала айтылған пайғамбарлықты дәлме-дәл орындады. Бұл белгілі болған кезде, көпшілік Миллер мен оның серіктері қабылдаған пайғамбарлықты түсіндіру қағидаларының дұрыстығына көз жеткізді, әрі келу қозғалысына ғажайып серпін берілді. Білімді де беделді адамдар Миллерге қосылып, оның көзқарастарын уағыздауда да, жариялауда да онымен біріккен еді, және 1840 жылдан 1844 жылға дейін бұл іс тез қарқынмен кеңейді.» Ұлы күрес, 335-бет.

2001 жылғы 11 қыркүйекте, соңғы жаңбыр өлшене бастаған кезде, “пікірталас” шынайы не жалған әдіснама жөнінде болды және әлі де сол туралы болып отыр. Миллериттер

қозғалысының пайғамбарлықтары 1843 және 1850 жылдардағы екі кестеде де көрсетілген; Уайт ханым олардың Иеміз тарапынан жасалуға белгіленгенін, сондай-ақ Хабаққұк кітабының екінші тарауының орындалуы екенін құптайды. “Миллер мен оның серіктері қабылдаған пайғамбарлықты түсіндіру қағидаттары арқылы” туындаған, әрі содан кейін Түн ортасындағы айқай хабарын қуаттандырған “ғажайып серпінді” тудырған Миллериттер хабары сол екі қасиетті кестеде бейнеленген еді. Сол екі қасиетті кестеде бейнеленген пайғамбарлықтар Миллердің пайғамбарлық ережелері арқылы айқындалып, бекітілген болатын. Бұл кестелер Хабаққұқтағы Миллердің әдіснамасы арқылы бекітілген пайғамбарлықтарды көпше түрде “кестелерге” көрнекі түрде түсіру туралы бұйрықтың орындалуы еді. Хабаққұк кітабының екінші тарауы Ишая кітабының жиырма жетінші тарауындағы “пікірталасты” айқындайды және онымен тікелей байланысты.

Мен өз күзетімде тұрамын, мұнараның үстіне орналасамын, Оның маған не айтарын және әшкереленгенімде не деп жауап берерімді көру үшін қырағы боламын. Аввакум 2:1.

Аяттағы “reproved” сөзі “дауласылды” дегенді білдіреді. Бірінші және үшінші періштелер қозғалысының сақшыларының екеуін де бейнелейтін Хабаққұкпен дауласпақ еді, әрі ол айтыс басталғанда не деп жауап беруі керектігін түсінгісі келді. Бірінші періштенің тарихындағы жауап — екі қасиетті кестенің жасалуы болды, ал үшінші періште қозғалысының тарихындағы жауап — «Хабаққұқтың Екі Кестесі» деп аталған пайғамбарлық қатардың жасалуы болды. Кестелер де, қатар да сол тиісті тарихтардың әрқайсысында бейнеленген әдіснамаға негізделіп құрылды. Хабаққұқта бұл әдіснама сақшылардың хабарды орнықтыру үшін пайдаланатын нәрсесін бейнелейді, сондай-ақ ол “талқыланатын” мәселені де анықтайды, ал бұл өз кезегінде табынушылардың екі тобын тудырады.

Мен өз қарауыл орныма тұрамын, мұнараға шығып орналасамын, Оның маған не айтарын және әшкереленгенімде не деп жауап берерімді көру үшін қырағылықпен қараймын. Сонда Жаратқан Ие маған жауап беріп, былай деді: «Аянды жазып ал да, оны тақталарға анық етіп түсір, оны оқыған адам жүгіріп өте алсын. Өйткені аян әлі де белгіленген уақытқа арналған; бірақ ақырында ол сөйлейді және өтірік айтпайды: егер ол кешеуілдейтіндей көрінсе, соны күт; өйткені ол міндетті түрде келеді, кешікпейді. Міне, тәкаппарланған жанның іші дұрыс емес; ал әділ өз сенімі арқылы өмір сүреді». Аввакум 2:1–4.

Бір топ сенім арқылы ақталады, ал екінші топ, парызшыл мен салықшы арқылы бейнеленгендей, жан-дүниесінде тәкаппарланады. Парызшылдар әдет-ғұрып пен дәстүрге негізделген әдіснамаға сенді, әрі парызшыл сондай-ақ Құдайдың таңдаулы халқы екендігін және ақиқаттың қорғаушылары екендігін мәлімдеген, бірақ ақыр соңында Ақиқаттың айқышқа шегеленуіне қатысқан адамдар билік жүргізетін иерархиялық жүйені енгізу арқылы өз отарына бақылау жасаған діни жүйені де бейнеледі. Ишая кітабының жиырма жетінші тарауындағы пайғамбарлық «талас» шынайы және жалған киелі кітаптық әдіснама туралы. Сол «таластағы» қарсы тараптар — сол уақытқа арналған Илиястың әдіснамасына

ергендер және Мәсіх дәуіріндегі Синедрион арқылы бейнеленетін, көптен бері орныққан теологиялық сарапшылар жүйесі.

Жиырма жетінші тарау «дау-таластың» Оның «тынышталдырған» кезінде, яғни Құдай «шығыс желі күнінде» «өзінің қаһарлы желін» тежеген кезде басталатынын айқындайды. «Өлшеммен, ол өсіп шыққанда, Сен онымен дауласаң; Ол шығыс желі күнінде Өзінің қаһарлы желін тежейді. Сондықтан осы арқылы Жақыптың заңсыздығы тазартылатын болады». «Тазартылатын» деген сөз күнәнің өтеуін білдіреді және тергеуші соттағы күнәнің өшірілуін бейнелейді. Дауға түсетін әдіснама Құдай халқының күнәлары өшірілуі үшін өтуге тиіс сынақты білдіреді. Ілиястың әдіснамасы сынақ ретінде Мәсіхтің тарихында бейнеленген; сол жерде бізге алдын ала ескертілгендей, сол уақытта Жақия шомылдырушының хабарын (оны Мәсіх Ілияс деп таныған) қабылдамағандар Исаның ілімдерінен пайда көре алмады.

Кешкі жаңбырдың хабары Исаның ілімі ретінде бейнеленеді, өйткені Ол — Сөз, әрі бұдан да асып, кешкі жаңбыр «сергіту» ретінде бейнеленеді, ал ол «Жаратқан Иенің қатысуы» деп анықталады.

Сондықтан тәубеге келіндер және Құдайға бет бұрындар, сонда күнәларың өшіріледі, Иеміздің алдынан сергіту уақыттары келгенде; әрі Ол сендерге алдын ала уағыздалған Иса Мәсіхті жібереді. Елшілердің істері 3:19, 20.

Уайт ханым Аян кітабының оныншы тарауында төмен түскен періштенің 1840 жылғы 11 тамызда «Иса Мәсіхтің Өзіне кем емес тұлға» болғанын айқындайды. Демек, 2001 жылғы 11 қыркүйекте төмен түскен періште де «Иса Мәсіхтің Өзіне кем емес тұлға» болар еді. Оның екі тарихи кезеңдегі төмен түсуі де шынайы не жалған әдіснама жөніндегі пайғамбарлық «айтыстың» басталуын көрсетеді, өйткені бұл Құдай халқы жеуге бұйырылған Оның қолындағы кітап арқылы бейнеленген. Ғалилеяда болған кезінде Иса шәкірттеріне Өзінің тәнін жеулері және қанын ішулері керектігін үйретті, себебі Ол сол жерде Өзінің көктен түскен нан екенін мәлімдеді. Сол жерде Ол қызметінің кез келген өзге кезеңіне қарағанда көбірек шәкірттерінен айырылды, ал кетіп қалғандар ешқашан қайта оралмады. Кетіп қалғандардың олай істеуінің себебі — Оның сөздерін дұрыс рухани мағынада қолданудың орнына, оларды тура мағынасында қабылдайтын жалған әдіснамамен талдауды таңдағандары еді. Ишайның жиырма жетінші тарауындағы «айтыс» — Ілияс хабаршысымен бейнеленген әдіснамамен бетпе-бет келетін, Киелі кітапты талдаудың орныққан, өзін мойындаушы жүйесін білдіретінін бекіту үшін бірнеше куәлігі бар пайғамбарлық межелік белгі.

Бұл Құдайдың бұрынғы келісімі мен тандап алған халқының біртіндеп шетке ысырылуындағы белгілі бір кезеңді, сондай-ақ «бұрын Құдай халқы болмаған» адамдармен жасалатын келісімдік қатынастың басталуын білдіреді. Ең маңыздысы, бұл «пікірталас» жуық арада келетін жексенбілік заңмен аяқталатын уақыт кезеңінің басталуын бейнелейді. Альфа мен Омега әрдайым бастамамен бірге ақырды білдіреді, және осылайша сол «пікірталастың» өзі біздің әкелеріміздің күнәларының бірінің нышанына айналады; ол

Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы дұғаны орындау үшін мойындалып, күнәдан бас тартылып, күнә ретінде мойындалуы тиіс.

Тоғызыншы тараудағы Даниялдың дұғасы Аян кітабының он бірінші тарауындағы үш жарым күннің соңында айтылуға тиіс дұғаны білдіреді. Бұл уақыт кезеңі Ишаяның жиырма жетінші тарауында: «Қамалмен қорғалған қала қаңырап бос қалады, мекен тасталып, шөлдей иен болады; сол жерде бұзау жайылып, сол жерде жатады да, оның бұтақтарын жеп қояды. Оның бұтақтары қурағанда, олар үзіліп түседі; әйелдер келіп, оларды отқа жағады; өйткені бұл — түсінігі жоқ халық; сондықтан оларды Жаратқан оларға рақым етпейді, оларды жаратқан оларға ілтипат көрсетпейді», — деп көрсетілген кезең ретінде бейнеленген.

Екі куәгерге «рақым көрсетілмейді», өйткені олар үш жарым күндік «шөл» кезеңін бастап берген жалған болжамды жариялады. Содан кейін олар, бұған дейін «қамалданған қала» болғанымен, «түсінігі жоқ халыққа» айналды. Сол қала кейін «қаңырап бос» қалып, «тастап кеткен» бір «мекенге» айналды. Ол Содом мен Мысыр қаласының көшесінде жатқан өлі, кеберсіген сүйектерге айналды. Содан кейін өлілерге тұруға шақыру берілгенде, олар әкелерінің күнәларымен сыналады; бұған бірінші хабардың құдіреттенуімен басталып, үшінші хабардың келуімен аяқталатын кезеңнің басындағы «айтыс-тартыс» та кіреді. Сол айтыс-тартыс олардың тарихындағы Ілияс бейнелейтін әдістемені қабылдау не қабылдамау мәселесі туралы. 1863 жылы адвентизмнің әкелері Ілияс ұсынған Мұсаның «жеті уақыты» туралы хабарды қабылдамай тастады.

2023 жылдың шілде айынан бастап Ишаяның жиырма жетінші тарауындағы қураған бұтақтар Ғалилеядағы шіркеудің күнәларын, 1863 жылдың тарихын, сондай-ақ 2001 жылғы 11 қыркүйектің тарихын қайталай ма, жоқ па — соны шешуі тиіс. Хабаққұқтың екінші тарауымен, Ишаяның жиырма жетінші тарауымен, сондай-ақ Ілияс, Шомылдыру рәсімін жасаушы Жохан және Уильям Миллер арқылы бейнеленген әдіснаманы қабылдамай тастау — жердің ақыры жеткендер үшін жазылып қалдырылған киелі өнегелерден пайда көрудің орнына, ата-бабаларымыздың күнәларын қайталау болып табылады.

Енді осының бәрі оларға өнеге ретінде болды; әрі бұл дүниенің ақыр замандары жеткен бізге ескерту болсын деп жазылды. Сондықтан өзін нық тұрмын деп ойлайтын адам құлап қалмас үшін сақ болсын. Сендерге келген сынақ адам баласына ортақ сынақтан өзге емес; бірақ Құдай адал, Ол сендердің шамаларыңнан тыс сыналуларыңа жол бермейді, қайта, сынақпен бірге оған төтеп бере алуларың үшін одан шығатын жолды да береді. Сондықтан, сүйікті бауырларым, пұтқа табынушылықтан қашыңдар. Мен парасатты адамдарға сөйлегендей айтып тұрмын; не айтып тұрғанымды өздерің байыптап бағалаңдар. 1 Қорынттықтарға 10:11–15.

Қасиетті әдіснама Түн ортасындағы Айқай хабарын орнықтырады; ал бұл — соңғы жауынның хабары. Сол хабар рухани түрде қабылданып, бойға сіңірілген кезде, Даниял мен үш адал жігіттің бұршақ тұқымдас тағамнан тұратын асы олардың жүзін неғұрлым көрікті әрі толық етіп көрсеткені қандай айқын болса, дәл сондай айқындықпен соған сәйкес тәжірибе тудырады. Бірақ Хабаққұқ кітабының екінші тарауында сенім арқылы ақталу

ұсынысын қабылдамайтындар үшін сүріну тасы — олардың Жаратқан Иені тануды жалғастырып іздеулеріне бөгет болатын тәкаппарлық. Егер Құдай халқы үшін шынайы әдіснаманы қабылдау және періштенің қолынан берілген хабарды жеу ісін кейінге қалдыруға болмайтын кез болса, ол — дәл қазір!

«Біз кейінгі жаңбырды күтіп отырмауымыз керек. Ол біздің үстімізге түсіп жатқан рақымның шықтары мен нөсерлерін танып, қабылдайтындардың бәріне келеді. Біз нұрдың үзіктерін жинап алғанда, Өзіне сенім артқанымызды жақсы көретін Құдайдың айнымас мейірімдерін бағалағанда, әрбір уәде орындалады. “Өйткені жер өз бүршігін шығарғандай, бақ та өзіне себілген нәрселерді өсіріп шығарғандай, Тәңір Ие де барлық халықтардың алдында әділдік пен мадақты өсіріп шығарады”. Ишая 61:11. Бүкіл жер Құдайдың ұлылығына толуға тиіс». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

Құдайдың пайғамбарлық Сөзі Нью-Йорк қаласының ұлы ғимараттары құлатылған кезде Аян кітабының он сегізінші тарауындағы періште түсіп келетінін және «Аян он сегізінші тарау, бірден үшке дейінгі аяттар орындалатынын» айқындап көрсетті. Ишаяның жиырма жетінші тарауы бұл уақытты «шығыс желінің күні» деп анықтайды, әрі бұл — «қатты жел» тежеліп тұрған уақыт. «Ол көктеп шыққанда, өлшеммен онымен дауласарсың; Ол шығыс желінің күнінде Өзінің қатты желін тежейді». Уайт ханым дәл осы уақытты көрсетеді.

«Сол уақытта, құтқарылу ісі аяқталуға таяған кезде, жер бетіне ауыртпалық келе бастайды, әрі халықтар қаһарланатын болады, дегенмен үшінші періштенің ісіне кедергі келтірмеуі үшін тежеліп ұсталып тұрады. Сол кезде “кейінгі жаңбыр”, яғни Жаратқан Иенің алдынан келетін сергіту түседі; ол үшінші періштенің зор даусына күш беру үшін және әулиелерді жеті соңғы пәле төгілетін кезеңде нық тұруға дайындау үшін беріледі». Early Writings, 85.

Халықтарды қаһарландырған күш соңғы жауын төгіле бастағанда келді. Бірақ сол күш халықтарды қаһарландырған бойда-ақ, ол тежеліп ұсталды, өйткені Ишая: «қатал желін тоқтатады» деп жазды. Қатал жел — шығыс желі, әрі бұл жел соңғы жауын себелей бастағанда және құтқарылу ісі аяқталуға таяғанда тежеледі. Құтқарылу ісінің аяқталу кезеңі — мөр басу уақыты. «Жолма-жол» қарастырғанда, жүз қырық төрт мыңның мөрленуі кезінде тежелетін қатал, яғни шығыс желі — Аян кітабының жетінші тарауындағы төрт жел.

Осыдан кейін мен жердің төрт бұрышында тұрған төрт періштені көрдім; олар жел жерге де, теңізге де, ешбір ағашқа да соқпасын деп, жердің төрт желін ұстап тұр екен. Сондай-ақ мен шығыстан көтеріліп келе жатқан тағы бір періштені көрдім; оның қолында тірі Құдайдың мөрі бар еді. Ол жер мен теңізге зиян келтіру билігі берілген төрт періштеге қатты дауыспен айқайлап былай деді: «Біздің Құдайымыздың құлдарының маңдайларына мөр басып болғанымызша, жерге де, теңізге де, ағаштарға да зиян келтірмеңдер». Аян 7:1–3.

Жүз қырық төрт мыңның мөрленуі Мәсіхтің Иерусалимге салтанатты кіруі арқылы алдын ала бейнеленген еді. Сол жерде Мәсіх Өз өмірінде жалғыз рет есекке (Исламның нышаны) мініп, ал Лазар Иерусалимге бағытталған шеруді бастап барды. Уайт ханым сол тарихтағы

Лазарды мөрдiң нышаны ретiнде айқындайды.

«Лазарға келудi кешеуiлдетуiнде Мәсiхтiң Оны қабылдамағандарға деген мейiрiм мақсаты бар едi. Ол кiдiрдi, өйткенi Лазарды өлiмнен тiрiлту арқылы қасарысқан, сенбейтiн халқына Өзiнiң шынында да “қайта тiрiлу және өмiр” екендiгiне тағы бiр дәлел бермек болды. Ол Исраил үйiнiң кедей, адасқан қойлары болған халықтан үмiтiн бiржола үзгiсi келмедi. Олардың тәубеге келмеуi салдарынан Оның жүрегi қайғымен сыздады. Өзiнiң рақымымен Ол оларға Өзiнiң Қалпына Келтiрушi, өмiр мен өлместiктi жарыққа шығара алатын жалғыз Тұлға екендiгiне тағы бiр дәлел берудi ниет еттi. Бұл дiни қызметкерлер терiс түсiндiре алмайтын дәлел болуы тиiс едi. Оның Бетанияға баруын кешеуiлдетуiнiң себебi осы едi. Лазарды тiрiлту деген осы ең ұлы ғажайып Оның iсi мен Құдайлық болмысы туралы мәлiмдемесiне Құдайдың мөрiн басуы тиiс едi». The Desire of Ages, 528, 529.

2020 жылғы 18 шiлдеде басталған кiдiрiс уақыты Мәсiхтiң Лазарды тiрiлтпестен бұрын кiдiрiп қалуымен бейнеленедi. Аян кiтабының он бiрiншi тарауындағы кiдiрiс уақыты үш жарым күннiң аяқталуымен тәмамдалады. Сол күндерi екi куә көшеде өлi күйiнде жатты. Лазар кiдiрiс уақытынан кейiн қайта тiрiлуге тиiс болғаны сияқты, Жоханның екi куәсi де солай болды. Қайта тiрiлгеннен кейiн олар Иерусалимге қарай жүретiн салтанатты шерудi бастап жүредi; бұл “Құдайдың мөрiн” және Мәсiхтiң құдайлық болмысын айғақтайтын “тәждiк мұғжизаны” бейнелейдi. Қайта тiрiлу 2001 жылғы 11 қыркүйекте келген төрт жел, шығыс желi, қатты жел тежелiп тұрған кезде жүзеге асатын жүз қырық төрт мыңның мөрленуiнiң аяқталғанын айқындайды.

Жексенбiлiк заң болатын сағатта, Аян кiтабының он үшiншi тарауындағы жер аңына қарсы кек қайтарушы сот үкiмiн жер бетiне әкелу үшiн сол желдер босатылады. Қазiрдiң өзiнде де олар мөр басу кезеңiнде оларды тежеп тұрған әлгi төрт перiштенiң саусақтарының арасынан сырғып өтiп барады. Шығыс желiнiң күнiне қатысты Пайғамбарлық Рухындағы ең терең сiлтемелердiң бiрi «Куәлiктердiң» тоғызыншы томынан табылады. Ол том он бiрiншi беттегi рухтандырылған сөздерден басталады, сондықтан ол нышандық тұрғыдан «тоғыз-он бiрден» басталады. Тараудың атауы — «Соңғы дағдарыс», бiрақ ол сондай-ақ «Патшаның келуi үшiн» деп аталған бөлiмнiң алғашқы тарауы болып табылады.

Тарау бөлiмiнiң және оның атауының томды құрастырған редакторлар тарапынан әдейi бұрмаланғанына ешқандай дәлел жоқ; дегенмен Патшаның келуi қалыңдық күйсудiң келуi екенi оңай танылады, ал бұл он қыз туралы астарлы әңгiмеде олардың құтыларында майдың бар болуы не жоқ болуы салдарынан қыздар арасында туындайтын түн ортасындағы дағдарыспен сәйкес келедi. Қазiр жақындап келе жатқан сол түн ортасындағы дағдарыс, атауда көрсетiлгендей, он қыз үшiн соңғы дағдарыс болып табылады. Сол дағдарыста олар майларының бар-жоғын, я болмаса жоқ екенiн айқын көрсетедi. Май жай ғана Киелi Рух емес; ол дәлме-дәл Киелi Рух ретiнде, сондай-ақ дұрыс хабар ретiнде, сондай-ақ дұрыс мiнез ретiнде айқындалады.

Дұрыс әдiснама Түн ортасындағы Айқайдың дұрыс хабарын орнықтырады, ал сол хабар қабылданып, соған сай әрекет етiлгенде, дұрыс мiнездi қалыптастырады. Сол мiнез соңғы

дағдарыс кезінде Құдайдың мөрін қабылдайтын мінез болып табылады. Құдай халқын мөрлеу үдерісі шығыс желі күнінің келуімен, 2001 жылғы 11 қыркүйекте басталды. Сол уақыттың хабары енді желініп қабылдануға тиіс еді. Жеу не жемеу мәселесі Ишяның «айтысында» бейнеленген, сондай-ақ Хабаққуктағы күзетшілер тартыста не деп жауап беруі керек деген сұрақта да көрсетілген. Матай жиырма бес пен Хабаққуктағы кешеуілдеу уақыты екі түрлі ғибадат етушілер табының бейнеленуімен аяқталады. Аян кітабының он бірінші тарауында үш жарым күн арқылы бейнеленген кешеуілдеу уақыты тәмамдалуға таяп қалды.

Сол кідіріс уақыты сондай-ақ тоғызыншы томдағы тараудың басында, Пауыл Хабаққук кітабының екінші тарауының төртінші аятының мазмұнын өз сөзімен жеткізетін Еврейлерге арналған хаттан алынған үзінді арқылы бейнеленген. Пауылдың осы сілтемесі Хабаққук 2-ні үшінші періштенің қозғалысына орналастырады, өйткені дәл сол тарихта Мәсіх Ең Қасиетті Орынға кірді, дәл сол тарихта Оның Бас діни қызметкерлік қызметінің нұры ашылып көрсетілді, әрі Құдай Сөзінде Мәсіхтің Бас діни қызметкерлік қызметінің ең айқын аяны дәл Пауыл ашып көрсетіп отырған Еврейлерге арналған хатта берілген.

Бірінші періштенің қозғалысы кезеңінде Хабаққук 2 әлі Мәсіхтің Ең Қасиетті Орынға өту қозғалысын таныған жоқ, өйткені бұл Түн ортасындағы айқайдың жариялануының соңына дейін болған жоқ. Пауыл сілтеме жасаған кідіру уақыты — Хабаққук пен Матайдағы кідіру уақыты, бірақ ол 2020 жылғы 18 шілдеде басталатын кідіру уақыты болып табылады. Хабаққук 2-тараудың соңғы аяты Миллериттер тарихындағы Түн ортасындағы айқайдың қорытындысын және үшінші періштенің келуін бейнелейді:

Ал Жаратқан Ие Өзінің киелі ғибадатханасында; бүкіл жер жүзі Оның алдында үнсіз қалсын. Абаққук 2:20.

«Куәліктердің» тоғызыншы томы он бірінші беттен бастап (тоғыз-он бір), он қыз туралы астарлы әңгімені, кешігу уақытын және оның Хабаққук пен Матаймен байланысын, сондай-ақ пайғамбарлық пікірталас шегіне жеткен 2001 жылғы 11 қыркүйектегі соңғы дағдарысты ерекше атап көрсетеді.

«1-бөлім — Патшаның келуі үшін»

«Аз ғана уақыттан кейін Келуге Тиісті Келеді, әрі кідірмейді». Еврейлерге 10:37.

«Соңғы дағдарыс»

«Біз ақырзаман уақытында өмір сүріп жатырмыз. Заманның тез орындалып жатқан белгілері Мәсіхтің келуі тым жақын екенін жариялайды. Біз өмір сүріп жатқан күндер салтанатты да маңызды. Құдай Рухы біртіндеп, бірақ сөзсіз жер бетінен кері алынып жатыр. Индеттер мен үкімдер Құдайдың рақымын менсінбейтіндердің үстіне қазірдің өзінде түсіп жатыр. Құрлық пен теңіздегі апаттар, қоғамның тұрақсыз күйі, соғыс дабылдары — бәрі де сұсты нышандар. Олар ұлы ауқымдағы таяп келе жатқан оқиғаларды алдын ала білдіреді.

«Зұлымдықтың күштері өз күштерін біріктіріп, топтасып жатыр. Олар соңғы ұлы дағдарысқа дайындалу үшін күшейіп келеді. Жақын арада біздің дүниемізде зор өзгерістер болады, әрі ақырғы оқиғалар шапшаң өрбиді.

«Әлемдегі жағдайлар ауыр кезеңдердің дәл іргемізге таяп қалғанын көрсетеді. Күнделікті газеттер жақын болашақта болатын сұмдық қақтығыстың белгілеріне толы. Батыл қарақшылықтар жиі болып тұрады. Ереуілдер үйреншікті құбылысқа айналды. Ұрлық пен кісі өлтіру жан-жағында жасалуда. Жын иеленген адамдар ерлердің, әйелдердің және кішкентай балалардың өмірін қиюда. Адамдар азғындыққа ес-түссіз беріліп кетті, және жамандықтың барлық түрі үстемдік етуде.

«Жау әділетті бұрмалап, адамдардың жүректерін өзіміз пайдаға деген құштарлыққа толтыруда табысқа жетті.»

«“Әділдік алыста тұр; өйткені ақиқат көшеде құлады, ал әділет кіре алмайды.” Ишая 59:14. Үлкен қалаларда кедейлік пен қайыршылықта өмір сүріп жатқан, азық-түлікке, баспана мен киімге зәру болып қалған қалың жұрт бар; ал сол қалалардың өзінде жүрек қаларлықтан да артық нәрсеге ие, сән-салтанатпен өмір сүретін, ақшаларын бай жиһаздалған үйлерге, өздерін әшекейлеуге, не бұдан да сорақысы — нәпсіқұмар құмарлықтарын қанағаттандыруға, араққа, темекіге және мидың күш-қуатын жоятын, сананы тепе-теңдігінен айыратын, жанды аздыратын басқа да нәрселерге жұмсайтын адамдар бар. Ашыққан адамзаттың зары Құдайдың алдына көтеріліп жатыр, ал адамдар езгінің және қанаудың алуан түрі арқылы ұшан-теңіз байлық жинап жатыр.»

«Бір жолы мен Нью-Йорк қаласында болғанымда, түнгі мезгілде маған қабат үстіне қабат салынып, аспанға қарай бой көтеріп жатқан ғимараттарды көру көрсетілді. Бұл ғимараттар отқа төзімді деп кепілдендірілген еді, әрі олар өз иелері мен салушыларын даңқтау үшін тұрғызылған болатын. Бұл ғимараттар барған сайын биіктеп көтеріле берді, және олардың ішінде ең қымбат материалдар пайдаланылды. Бұл ғимараттардың иелері өздеріне: “Құдайды қалайша барынша ұлықтай аламыз?” — деген сұрақты қойып жатқан жоқ еді. Жаратқан Ие олардың ойында болған жоқ.»

«Мен ойладым: “Өттең, өз қаражаттарын осылайша жұмсап жатқандар өз жолдарын Құдай қалай көрсе, солай көре алса ғой! Олар зәулім ғимараттарды үйіп-төгіп салып жатыр, бірақ олардың жоспарлауы мен ойластырып табуы ғаламның Әміршісінің көз алдында қандай ақылсыздық! Олар Құдайды қалай дәріптей аламыз деп, жүрек пен ақылдың бар күш-қуатымен зерттеп жатқан жоқ. Олар мынаны — адамның ең бірінші міндетін — назардан шығарып алған.”»

«Бұл зәулім ғимараттар бой көтерген сайын, иелері өз нәпсілерін қанағаттандыруға және көршілерінің қызғанышын қоздыруға жұмсайтын ақшалары бар екеніне өркөкірек астамшылықпен қуанды. Осылайша олар жұмсаған ақшаның көп бөлігі қанау арқылы, кедейлерді титықтата езудің есебінен алынған еді. Олар көкте әрбір іскерлік мәміленің есебі жүргізілетінін; әділетсіз әрбір келісімнің, алаяқтықпен жасалған әрбір істің сол жерде жазылып қойылатынын ұмытты. Алаяқтықтары мен пандығы арқылы адамдар Иеміздің әрі қарай аттатпайтын шегіне жететін уақыт келе жатыр, сонда олар Ехобаның

төзімінің де шегі бар екенін білетін болады.

«Менің алдымнан кейін өткен көрініс өрт дабылы болды. Адамдар зәулім әрі отқа төзімді деп есептелген ғимараттарға қарап: “Олар мүлде қауіпсіз”,— деді. Бірақ бұл ғимараттар шайырдан жасалғандай жанып кетті. Өрт сөндіру машиналары апатты тоқтату үшін ештеңе істей алмады. Өрт сөндірушілер машиналарды іске қоса алмады». Testimonies, volume 9, 11–13.

Даниел кітабының бірінші тарауымен бейнеленетін кезеңнің басында болған әдіснама жөніндегі «пікірталас»; сондай-ақ Даниел кітабының біріншіден үшінші тарауларына дейін бейнеленген; сондай-ақ 1840 жылғы 11 тамызда басталған тарихпен бейнеленген; сондай-ақ Жохан кітабының алтыншы тарауындағы, Ғалилеядағы дағдарыс кезіндегі тарихпен бейнеленген; әрі 2001 жылғы 11 қыркүйектің тарихында да (2020 жылғы 18 шілдеге дейін) бейнеленген сол «пікірталас» қазір қайтадан қайталануда, бірақ бұл жолы жалпы адвентизмнің ішінде емес, қайта шөлде жар салған «дауыс» арқылы енжарлығынан оятылып жатқан өлі, құрғақ сүйектердің арасында.

Ишаяның жиырма сегізінші және жиырма тоғызыншы тарауларында бейнеленген кеш жауын болып табылатын әдістемені қарастыруды келесі мақаламызда қолға аламыз.

Сондай-ақ мен Жаратқан Иенің даусын естідім; Ол былай деді: «Кімді жіберейін, және біз үшін кім барады?» Сонда мен: «Міне, мен мұндамын; мені жібер»,— дедім. Сонда Ол: «Бар да, осы халыққа айт: ести тұра естіңдер, бірақ ұқпаңдар; көре тұра көріңдер, бірақ аңғармаңдар. Осы халықтың жүрегін семірт, құлақтарын ауырлат, көздерін жұм; әйтпесе олар көздерімен көріп, құлақтарымен естіп, жүректерімен ұғып, бет бұрып, сауығып кетер»,— деді. Сонда мен: «Ием, қашанға дейін?»— дедім. Ол былай деп жауап берді: «Қалалар тұрғынсыз қаңырап қалғанға дейін, үйлер адамсыз қалғанға дейін, және жер мүлде қаңырап бос қалғанға дейін; Жаратқан Ие адамдарды алысқа көшіріп жібергенге дейін, әрі елдің қақ ортасында ұлы қаңырау болғанға дейін. Бірақ онда әлі де оннан бір бөлігі қалады, және ол қайтадан жойылуға ұшырайды; жапырағы түскен теребинф ағашы мен емен ағашы сияқты, олардың діңі өздерінде қалады; солайша киелі ұрпақ соның түбірі болады». Ишая 6:8–13.